

שבת דף ד

שאלת רב ביבי בר אבבי: הדביק פת בתנור התירו לו לרדותה קודם שיבוא לידי חיוב חטאת, או לא התירו? נסיון להבין את השאלה: אמר ליה רב אחא בר אבבי לרבינא: היכי דמי?

אפשרות	דחייה
בשוגג כשהכניס וגם כשרצה להוציא	למאן התירו
בשוגג כשהכניס ואז נזכר שאסור	מי מחייב? והתנן: כל חייבי חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן שגגה וסופן שגגה!
במזיד	"קודם שיבא לידי איסור סקילה" מיבעי ליה!

תשובה	דחייה/חיזוק
בשוגג והתירו לאחרים	דחייה: וכי אומרים לו לאדם חטא כדי שיזכה חבירו?
במזיד, ואימא קודם שיבא לידי איסור סקילה	חיזוק: רב אחא בריה דרבא מתני לה בהדיא: אמר רב ביבי בר אבבי: הדביק פת בתנור התירו לו לרדותה קודם שיבא לידי איסור סקילה

קושי על המשנה: **פשט העני את ידו**. אמאי חייב? והא בעינן עקירה והנחה מעל גבי מקום ארבעה על ארבעה, וליכא!

תירוץ 1: אמר רבה: הא מני - **רבי עקיבא**, דאמר לא בעינן מקום ארבעה על ארבעה. דתנן: **הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים באמצע**

	רבי עקיבא	חכמים
	מחייב	פוטרים
הבנה 1 – לפי רבה	קלוטה כמי שהונחה דמיה	לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיה

קושי על התירוץ של רבה: למימרא דפשיטא ליה לרבה דבקלוטה כמי שהונחה דמיה, ובתוך עשרה פליגי? רבה עצמו היה מסופק על מחלוקת זה של ר' עקיבא וחכמים: **שאלת רבה**:

אפשרות 1	למטה 10 מ'	קלוטה כמי שהונחה דמיה	לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיה	למעלה 10 מ' דברי הכל פטור ולא לומדים זורק ממושיט
אפשרות 2	למעלה 10 מ'	ילפינן זורק ממושיט	לא ילפינן זורק ממושיט	אבל למטה מעשרה - דברי הכל, חייב

תירוץ על הקושי: הא לא קשיא, בתר דאיבעי - הדר איפשיטא ליה,

קושי 2 על התירוץ של רבה: דסבר רבי עקיבא קלוטה כמי שהונחה דמיה. ודילמא: הנחה הוא דלא בעיא, הא עקירה בעיא!

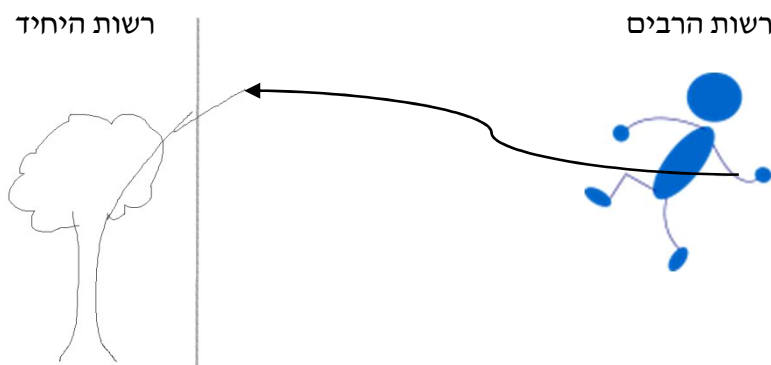
תירוץ 2: אלא אמר רב יוסף: הא מני - רבי היא. נסיון להבין על איזה דעה של רבי מדובר:

דעה של רבי	דחייה
אפשרות 1 הא רבי, דתניא: זרק ונח על גבי זיז כל שהוא, רבי מחייב וחכמים פוטרינן	דחייה: התם - כדבעינן למימר לקמן, כדאביי. דאמר אבבי: הכא באילן העומד ברשות היחיד ונופו נוטה לרשות הרבים, וזרק ונח אנופו. דרבי סבר: אמרינן שדי נופו בתר עיקרו ורבנן סברי: לא אמרינן שדי נופו בתר עיקרו
אפשרות 2 זרק מרשות הרבים לרשות הרבים ורשות היחיד באמצע, רבי מחייב וחכמים פוטרינן ואמר רב יהודה אמר שמואל: מחייב היה רבי שתים, אחת משום הוצאה ואחת משום הכנסה. אלמא: לא בעי עקירה ולא הנחה על גבי מקום ארבעה על ארבעה.	הא איתמר עלה רב ושמואל דאמרי תרווייהו לא מחייב רבי אלא ברשות היחידים מקורה דאמרינן ביתא כמאן דמליא דמי אבל שאינו מקורה לא

אפשרות 1

זרק ונח על גבי זיז כל שהוא, רבי מחייב וחכמים פוטרין

יש בו 4 על 4 טפחים

אפשרות 2

זרק מרשות הרבים לרשות הרבים ורשות היחיד באמצע, רבי מחייב וחכמים פוטרין

